28/04/2021

“Η απόδειξη για την Ανάσταση είναι η ζωή εκείνων που ομολογούν την Ανάσταση”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Κισάμου και Σελίνου

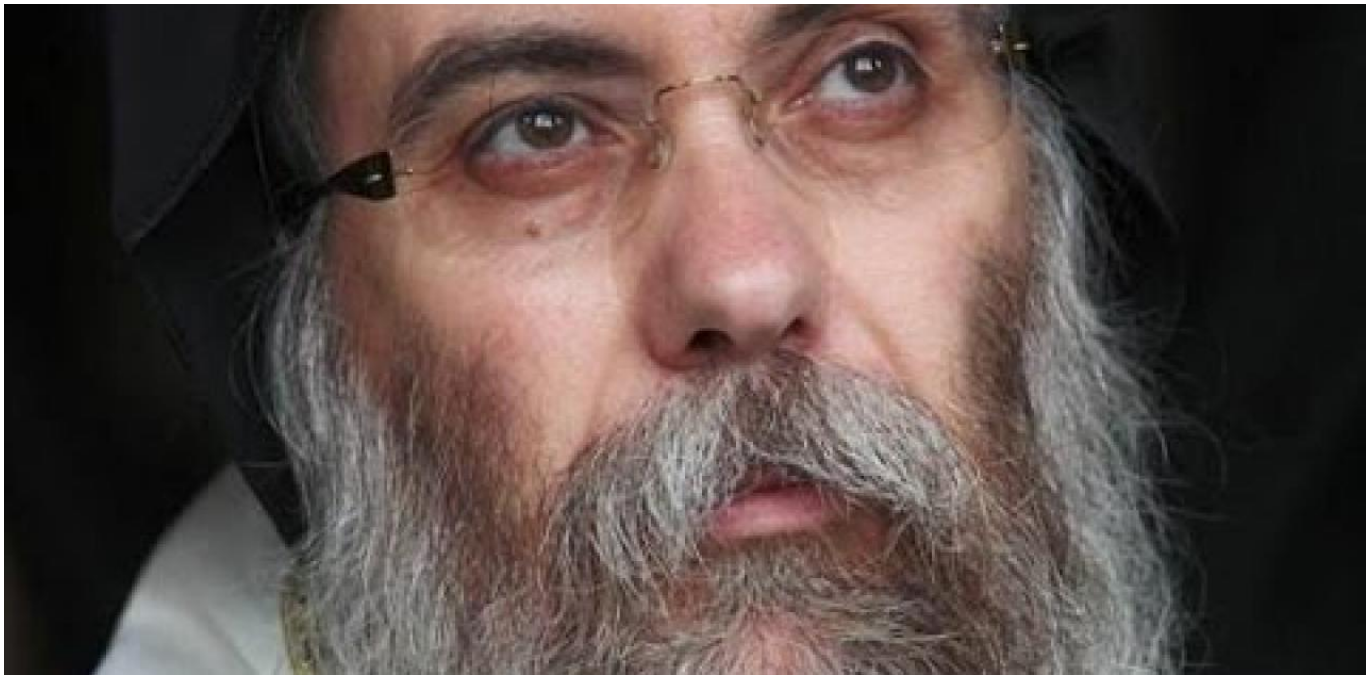

“Ας μην επιτρέπουμε, λοιπόν, καμιά θλίψη, καμιά απογοήτευση, καμιά αποτυχία και αστοχία, καμιά δυσκολία της ζωής, να μας στερεί αυτή την εσωτερική πνευματική χαρά και γαλήνη. Την «εσωτερική γλυκειά αναστάτωση», κατά τον Όσιο Παίσιο τον Αγιορείτη. Στις δοκιμασίες της ζωής να σκιρτούμε από χαρά, αφήνοντας πίσω μας το χάος, από το οποίο μας πέρασε ο Αναστάς Κύριος, καθώς η μεγαλύτερη απόδειξη για την Ανάσταση του Χριστού είναι η «αναστημένη» ζωή εκείνων που ομολογούν την Ανάσταση” αναφέρει μεταξύ άλλων ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κισάμου και Σελίνου κ. Αμφιλόχιος στην Εγκύκλιό του για το Άγιο Πάσχα.

Διαβάστε την Εγκύκλιο του Σεβασμιωτάτου:

Ἀδελφοί μου,

Μουδιασμένος καί πάλι ὁ κόσμος ὅλος, ἡ ἀνθρωπότητα στό σύνολό της, ἀπό τήν λοιμική νόσο τῶν καιρῶν μας πού ἐπιμένει νά ἀνατρέπει προγραμματισμούς καί σχεδιασμούς, νά ἀπειλεῖ τήν ἀνθρώπινη ζωή, νά γκρεμίζει ἀνθρώπινες παντοδυναμίες, νά ἰσοπεδώνει οἰκονομίες καί νά ἀπογυμνώνει τά εἴδωλα τοῦ αἰῶνος τούτου· μουδιασμένη, φοβισμένη καί, ἐν πολλοῖς, τρομοκρατημένη ἡ ἀνθρωπότητα, καλεῖται νά ἑορτάσει, νά ζήσει, τό μοναδικό μυστήριο τῆς Ἀνάστασης τοῦ Χριστοῦ. Νά βιώσει τό μέγα μυστήριο τῆς ἀπαρχῆς τῆς νέας ζωῆς, τῆς «καινῆς κτίσεως».

Αὐτή τή νέα ζωή καί ἀρχή στήν ἀνθρώπινη ἱστορία καί τόν κόσμο πού χάραξε ἡ Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ, διαλαλεῖ ἡ Ἁγία μας Ἐκκλησία ἐτοῦτο τό Πάσχα ὅπως καί κάθε Πάσχα. Ὄχι ὡς ἕνα ἔθιμο καί μιά συνήθεια πού ἐπαναλαμβάνεται κατ’ ἔτος, ἀλλά ὡς αὐγή «μυστικῆς ἡμέρας», ὡς τήν ἀπαρχή δηλαδή τῆς ζωῆς ἐκείνης πού διαλύει τά σκοτάδια, τούς φόβους, τίς ἀνασφάλειες καί τίς ἀβεβαιότητες τῆς ζωῆς, ὁδηγώντας μας στήν Ἀνέσπερη Βασιλεία τοῦ Θεοῦ· πού μεταγγίζει «μυστικῷ τῷ τρόπῳ» τήν «ὄντως ζωή» καί τό «περισσόν τῆς ζωῆς». Γιατί ὁ Χριστός δέν μᾶς προσέφερε ἁπλά κάτι πού εἶχε. Μᾶς χαρίζει τόν ἴδιο Του τόν ἑαυτό. Εἶναι «ὁ προσφέρων καί προσφερόμενος».

Τή μυστική αὐτή χαρά στή ζωή μας, τή χαρά ὅτι ὁ Χριστός μέ τήν Ἀνάστασή Του ἔγινε «πρωτότοκος ἐκ τῶν νεκρῶν» (Κολ. α΄, 18), ἡ «ἀπαρχή τῶν κεκοιμημένων» (Α΄ Κορ. ιε΄, 20), χαρίζοντας νέα ζωή στόν ἄνθρωπο· τήν ἀνεκλάλητη χαρά, πού γεμίζει τίς καρδιές μέ ἐλπίδα, δύναμη, φῶς καί εἰρήνη, νοηματοδοτώντας τή ζωή καί κάνοντας ὁρατή καί βέβαιη τήν προοπτική τῆς «ἄλλης βιωτῆς, τῆς αἰωνίου». Αὐτή τήν ὁμορφιά καί βεβαιότητα καλούμεθα νά ζήσουμε ὄχι μόνο τήν λαμπροφόρο ἡμέρα τῆς Ἀνάστασεως, ἀλλά καί κάθε μέρα, κάθε ὥρα καί στιγμή τῆς ζωῆς μας.

Ὅμως, ἀδελφοί, πόσο εὔκολο εἶναι στούς καιρούς μας νά νιώσει ὁ σημερινός ἄνθρωπος τήν ἐσωτερική αὐτή χαρά καί εἰρήνη; Τήν ὁμορφιά, τήν γλυκύτητα καί τήν γαλήνη πού χαρίζει ἡ Θεϊκή παρουσία στίς ταπεινές ψυχές καί καρδιές; Πόσο δεκτικός εἶναι σήμερα ὁ ἄνθρωπος στήν Θεϊκή χάρη καί τό ἄπειρο ἔλεός Του;

Μέσα σ’ ὅλο αὐτό τόν καταιγισμό τῶν προκλήσεων, τῶν ἐξελίξεων καί ἀνατροπῶν, ὅπου θεμελιώδεις ἀξίες καί ἰδανικά ἀνατρέπονται, σύμβολα ἀπαξιώνονται, ἱερά καί ὅσια συγκρίνονται μέ ὅμοιά τους· σέ ἕναν κόσμο πεποιθήσεων καί ἀντιλήψεων ξένων πρός τήν αὐτοσυνειδησία καί τίς παραδόσεις τοῦ Γένους· σέ μιά ἐποχή πού, ὅπως εὔστοχα σημειώνει σύγχρονος διανοούμενος, ἐμεῖς ἀναζητοῦμε μόνο ὅ,τι μᾶς κάνει ὅμοιους μέ αὐτό πού εἶναι ἔξω ἀπό ἐμᾶς καί ὄχι μέ τόν ἑαυτό μας, ἀρνούμενοι τήν ταυτότητα μας.

Μέσα σέ ὅλη αὐτή τήν σύγχρονη βαβυλωνία πόσο καί πόσοι ἀπό ἐμᾶς, ἀλήθεια, ἀνοίγουμε τήν καρδιά μας στήν Θεϊκή πρόσκληση: «Ἔρχου καί ἴδε»; Πόσοι νιώθουμε ὅτι εἴμαστε παιδιά τοῦ Ἀναστημένου Θεοῦ;

Μᾶς παραγγέλλει ὁ Ὅσιος Πορφύριος ὁ Καυσοκαλυβίτης:

«Ὁ Χριστός μέ τήν Ἀνάστασή Του δέν μᾶς πέρασε ἀπέναντι ἀπό ἕνα ποτάμι, ἀπό ἕνα ρῆγμα γῆς, ἀπό μιά διώρυγα, ἀπό μιά λίμνη ἤ ἀπό τήν Ἐρυθρά θάλασσα. Μᾶς πέρασε ἀπέναντι ἀπό ἕνα χάος, ἀπό μιά ἄβυσσο, πού ἦταν ἀδύνατο νά τήν περάσει ὁ ἄνθρωπος μόνος. Αἰῶνες περίμενε ὁ κόσμος αὐτό τό Πάσχα, αὐτό τό πέρασμα. Ὁ Χριστός μᾶς πέρασε ἀπό τόν θάνατο στή ζωή. Γι’ αὐτό σήμερα ″θανάτου ἑορτάζομεν νέκρωσιν, ἅδου τήν καθαίρεσιν″. Χάθηκε ὁ θάνατος. Τό κατάλαβες; Σήμερα γιορτάζουμε τήν «ἀπαρχή» τῆς ″ἄλλης βιοτῆς″, τῆς αἰωνίου·, τῆς ζωῆς κοντά Του. [...] Τώρα δέν ὑπάρχει χάος, θάνατος, νέκρωση, Ἅδης. Τώρα ὅλα εἶναι χαρά, χάρις στήν Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ μας. Ἀναστήθηκε μαζί Του ἡ ἀνθρώπινη φύση.

Τώρα μποροῦμε κι ἐμεῖς νά ἀναστηθοῦμε, νά ζήσουμε αἰώνια κοντά Του... Τί εὐτυχία ἡ Ἀνάσταση! Σέ κάθε θλίψη σου, σέ κάθε ἀποτυχία σου, σέ κάθε πόνο σου, νά συγκεντρώνεσαι μισό λεπτό στόν ἑαυτό σου καί νά λές ἀργά – ἀργά αὐτό τό τροπάριο.

Θά βλέπεις ὅτι τό μεγαλύτερο πράγμα στή ζωή σου -καί στή ζωή τοῦ κόσμου ὅλου- ἔγινε. Ἡ Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ, ἡ σωτηρία μας. Καί θά συνειδητοποιεῖς ὅτι ἡ ἀναποδιά πού σοῦ συμβαίνει εἶναι πολύ μικρή γιά νά χαλάσει τή διάθεσή σου. Σοῦ εὔχομαι νά ″σκιρτᾶς″ ἀπό χαρά, κοιτάζοντας πίσω σου τό χάος ἀπό τό ὁποῖο μᾶς πέρασε ὁ Ἀναστάς Κύριος, «ὁ μόνος εὐλογητός τῶν Πατέρων». Ψάλλε τώρα καί τό ″Χριστός Ἀνέστη»!

Ἀδελφοί μου,

Ἄς μήν ἐπιτρέπουμε, λοιπόν, καμιά θλίψη, καμιά ἀπογοήτευση, καμιά ἀποτυχία καί ἀστοχία, καμιά δυσκολία τῆς ζωῆς, νά μᾶς στερεῖ αὐτή τήν ἐσωτερική πνευματική

χαρά καί γαλήνη. Τήν «ἐσωτερική γλυκειά ἀναστάτωση», κατά τόν Ὅσιο Παΐσιο τόν Ἁγιορείτη. Στίς δοκιμασίες τῆς ζωῆς νά σκιρτοῦμε ἀπό χαρά, ἀφήνοντας πίσω μας τό χάος, ἀπό τό ὁποῖο μᾶς πέρασε ὁ Ἀναστάς Κύριος, καθώς ἡ μεγαλύτερη ἀπόδειξη γιά τήν Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ εἶναι ἡ «ἀναστημένη» ζωή ἐκείνων πού ὁμολογοῦν τήν Ἀνάσταση.

Ταπεινά καί καρδιακά εὔχομαι αὐτή τήν ἀναστάσιμη ἐμπειρία καί χαρά νά γευόμαστε καί νά ζοῦμε ὅλοι μας, ὄχι ὡς μιά ψευδαίσθηση ἤ αὐταπάτη, ἀλλά ὡς τήν μόνη ἀλήθεια καί βεβαιότητα τῆς ζωῆς. Τό μόνο λυτρωτικό διέξοδο στά πολλαπλά ἀδιέξοδά του βίου καί τῆς καθημερινότητάς μας. Ἄς ἀγωνιστοῦμε νά μεταμορφώσουμε τή ζωή μας ὅλη σέ ἕνα ἀέναο, διαρκές: ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ!

Μετ’ εὐχῶν καί πολλῆς τῆς ἐν Κυρίῳ Ἀναστάντι ἀγάπης,

† Ὁ Κισάμου & Σελίνου
ΑΜΦΙΛΟΧΙΟΣ